

Kárpátaljai kirándulás – Támogató a Rákóczi Szövetség

2017.03. 16-19.

Diákjaink tollából...

Egy hónappal ezelőtt terveztük meg a kirándulást Kárpátaljára. Osztályfőnökünk szervezésével 2017. március 16-án, csütörtök délután indultunk útnak iskola után.

Elsőként mindenki elfoglalta helyét a buszon és már indulhattunk is. Az út első, határig tartó szakasza elég nyugodtan telt. Mihelyt a határhoz értünk leszállítottak a buszról, és úgy kellett egyesével bemutatnunk az útlevelünket. Az ellenőrzés után már át is léptük az ukrán határt. Utunk folytatódott a kevésbé kellemes ukrán úton, ami hozzá sem fogható a magyar utakhoz. Főként kátyúval és hatalmas úthibákkal találtuk szembe magunkat. Már ekkor feltűnt, hogy a mi buszunk a többihez képest egy valóságos szupermodell, mivel a mellettünk elhaladó helyi buszok eléggé kiábrándítóan hatottak rozsdásodó, lyukacsos, erősen lestrapált állapotukkal. Sajnos nem sikerült jobb helyzettel találkozunk, de minket ez nem zavart, mert jól éreztük magunkat, mindenki élvezte az együtt töltött időt. Többek között zenehallgatással teltek a hosszú utak és nézelődéssel. Kárpátalja egy gyönyörű országrész, amit sikerült megcsodálnunk, és azt hiszem, a szívünkbe is zártuk örökre. A 4 napos utazás nagy része azonban mégis azzal telt, hogy próbáltuk az előző napi fáradságot kipihenni, több-kevesebb sikerrel. A 4. nap végére, mielőtt átértünk a határon, mindenki kiélvezte az akadálymentes utakat, és a legtöbben ennek örömeire aludtak egy jót. Hosszú utunk legvégén megérkeztünk Hatvanba, ahonnan már mindenki saját családjával indult a maga otthonába. A csodás élményekért köszönet a Rákóczi Szövetségnek.

Ukrajnai időjárás

Napos időben indultunk utunkra Ukrajnába. A hőmérséklet 18 fok körül lehetett az ég szép tiszta volt, mindössze néhány báránnyfelhőt láthattunk. A szél is csak lengedezett. Másnap csípős reggelre ébredtünk, ami nem volt túl kellemes számunkra. Szerencsére az időjárás kikupálódott és egész nap verőfényes napsütés közepette jártuk Kárpátalja nevezetességeit, az égen is csupán pár fátyolfelhő díszelgett. Harmadnap esősre fordult az idő a hőmérséklet is 10 fok alá süllyedt. Az eget förtelmes áthatolhatatlan felhőzet jellemezte, de a kedvünket nem tudta elvenni az idő és útnak indultunk. Hazaindulásunk napján, március 19-én, vasárnap a nap újra kisütött, az ég ismét kékre váltott így kezdtük meg utunkat hazafelé, ami egészen hazáig csodás volt, azonban mikor megérkeztünk kis városunkba erős eszést éltünk át és a hőmérséklet is tetemesen lecsökkent.

VÁRAK

Ungvári vár

Az ungvári vár megtekintésére pénteken került sor. Az út több szempontból is dőcögős volt, de a buszon lévő remek hangulat nem vette el a kedvünket a kirándulástól. Kis idő múlva meg is érkeztünk sok zenével és jókedvvel. A várhoz egy magas meredek lépcső vezetett fel. A lépcsőn mindenki szenvedett mivel a sok buszozástól és üléstől nem igazán voltunk felkészülve egy kis mozgásra. Amint megérkeztünk a várba a társaság három része oszlott. A padhoz, a mosdókhöz és a Herkules szoborhoz mentünk. A fiúk a szobron és a jól kidolgozott formáin jót derültek. Ezek után elindultunk a várkert többi részét is megnézni. Az első látványosság a pénzverés volt, ahol néhány lány bravúrozott. Ez a program feszültség levezetésnek is remek alkalom volt, hiszen tudjuk mindig van egy kis plusz energia. Megnéztük a kilátást és a Turul szobrot is, ahol rengeteg kép készült viszonylag kis idő alatt. Miután minden fényképezőgép és mobiltelefon kezdte feladni a szolgálatot, úgy döntöttünk, bemegyünk a belső várrészre. Ezután szemügyre vettük a várat belülről is és a boltíveket a falon, amik sajnos már csak festék formájában láthattunk. Itt is született néhány kép, és megnéztünk egy nagyon mély kutat is, ahol páran azon gondolkodtunk most kiket dobnánk bele... A vár belülről is nagyon szép volt, bár minket inkább a külső terület fogott meg. Miután mindent megnéztünk, elbúcsúztunk a vártól, és a vár éttermétől - ahová sajnos nem mentünk be - elindultunk visszafelé. Számomra érdekes és jó élmény volt a vár megtekintése amit remélem sohasem felejték el, ha pedig mégis romlana a memóriám a képek, majd eszembe juttatják.

A munkácsi vár

A munkácsi vár Kárpátalja legnevezetesebb, legszebb történelmi műemléke, amelyet kirándulásunk 3. napján, szombat délelőtt néztünk meg. Az idő sajnos borús, esős volt, de ez nem szegte kedvünk. A vár jelenleg műemlék, benne múzeummal. A vár érdekessége, hogy részből áll, egy alsó várból, egy középsőből és egy felsőből. Több bástyát is megnéztünk, illetve a felső vár udvarán megkoszorúztuk Petőfi Sándor szobrát. Ezután felmentünk a turul szoborhoz, a Kazinczi

emlékszobába, a kápolnába, ahol szép ikonokat csodálhattunk meg. Majd vásároltunk pár ajándékot és indultunk vissza a buszhoz.

Huszt

A harmadik napon végig szakadt az eső. Munkács után a csoport egyik fele elázva, vizesen, de folytatta a további programokat. Husztra mentünk, de mivel a szakadó eső meggátolt minket abban, hogy felmenjünk a várromhoz, így ez a program elmaradt. Pedig szívesen szavaltuk volna a Husztot, miközben baktatunk a domboldalon. Ezt a „tragédiát” kiheverve, így elmentünk a református templomba. Itt meghallgattuk a templom történetét, illetve a templom falain megmaradt Árpád-házi szentek alsó felét is megcsodáltuk, mivel a többi rész felismerhetetlenre kopott az idők folyamán. Aki szerette volna, az orgonához is felmehetett, de kipróbálni senki sem merte. Ezután

visszasétáltunk a buszhoz és elindultunk a következő szálláshelyünkre, Nagyszőlősre.

ISKOLÁK

A Kárpátaljai kirándulásunk során néhány iskolát is meglátogattunk. Ezek az intézmények sajnos szegényebbek a Bajzánál és épületeik bizonyos részei javításra szorulnak.

Kirándulásunk második napján Munkácson ellátogattunk a II. Rákóczi Ferenc Középiskolába. Az általunk meglátogatott iskolák közül ez volt a legjobb állapotban. Voltak szép tiszta tantermek jó állapotban lévő bútorokkal. Már nagyon vártak minket. Tanárainkat az igazgatói irodában Sink István igazgató úr várta, minket pedig egy tanteremben ültettek le, ahol kólával és ásványvízzel kínáltak minket. Itt egy-másfél órát töltöttünk el, majd bejöttek hozzánk a tanáraink és egy ottani tanár is, Popovics Béla tanár úr. Ő nagyon érdekes beszédet

mondott nekünk. Mesélt Trianonról, Magyarországról és Kárpátalja szép helyeiről is. Beszédéből kiderült, hogy sokat szokott a barátaival kirándulni és szinte már egész Kárpátalját bejárta. A kiselőadást követően elhelyeztünk néhány általunk előállított segélycsomagot az igazgatóiban. Erről fényképek is készültek. Majd érzékeny búcsú után készítettünk egy képet az iskolaudvaron

lévő II. Rákóczi Ferenc szobra előtt, majd távoztunk.

A negyedik napi kirándulásunkat Nagyszőlősön, a Perényi Zsigmond Középiskolában kezdtük. Ez az iskola a Bajzától

jóval szegényebb intézmény. Örültek a látogatásunknak és amint megérkeztünk, a nagyteremben foglalhattunk helyet. Bartók Béla egykor ezen a helyen tartotta első „koncertjét”. Találkozhattunk az igazgatóhelyetttel és néhány ottani diákkal, majd viszonylag rövid bemutatkozás után körbevezettek minket az épületben. Eközben megtudtunk pár dolgot a diákokról és az iskola szegénységéről. Többek között azt is, hogy ebbe az iskolába ötödik osztálytól tizenhét éves korig járnak diákok, azt is, hogy nincs pénzük fizikai eszközökre és még azt is, hogy az ottani diákok nagyon szeretnek olvasni, csak az a baj, hogy nagyon szegény az iskolájuk könyvtára és nagyon régi, elavult tankönyvekből tanulnak. Ezért tanáraink felajánlották, hogy ha selejtezik a Bajza könyvtárát, akkor adunk nekik néhány könyvet. Miután szétnéztünk az épületben, kimentünk és megkoszorúztuk az iskola előtt „álló” Perényi-szobrot. Majd készítettünk egy fényképet az iskola előtt és rövid búcsúzkodás után tovább indultunk.

Kirándulásunk legutolsó állomása Beregszász volt. Itt elvezettek minket a Beregszászi 4. Számú Kossuth Lajos Középiskolához. Nagyon örültek érkezésünknek, a könyvtárban leültettek minket, majd csokival és üdítővel kínáltak. Micik Julianna igazgatónő, és több tanár meséltek a Kárpátalján lévő helyzetről, például azt is, hogy nincsenek az ottani emberek megfizetve és sokan arra törekednek, hogy Magyarországra költözzenek és gyermekeiket is próbálják oda küldeni iskolába is. Meséltek még az iskoláról és az ott élő magyarságról. Példamutató volt az, hogy annak ellenére, hogy elszakították őket Magyarországtól mégis büszkén viselik azt, hogy magyarok. Megmutatták nekünk a tankönyveket, amiből a diákok tanulnak, majd körbevezettek minket az iskolájukban. Itt is látszódtak a szerényebb körülmények, a folyosó alját felnyomta egy fa gyökere, emiatt nagyot lehet itt esni. Ezen kívül a falvédők sincsenek túl jó állapotban. Kopottak és sok helyen már válnak le a falról. Miután szétnéztünk Horváth Zoltán tanár úr tartott egy kiselőadást a város nevezetességeiről, majd elköszöntünk és még megnéztük a város főterét. A református templomot, a főiskolát és az egykori zsinagóga helyén álló művelődési házat.

A látottak szerint, a tanulság talán az, hogy nagyon becsüljük meg a mi giminket, mert mint láttuk, vannak diákok akik jóval szegényebb körülmények között tanulnak.

EMBEREK

Második nap több emberrel találkoztunk, a legjobb az „élő lexikon” Béla bácsi volt, nagyon káprázatos előadással szórakoztatott minket a munkácsi iskolában. Harmadnap találkoztunk még szerzetesekkel, akik szombat este éppen miséztek. Beregszász pedig gyönyörű város volt. Nagyon jó idegenvezetést kaptunk a helyi iskolától, megismertük az iskola tanárait, itt viszont nem voltak diákok.

Ukrajnai kirándulásunk utolsó napján Nagyszőlősről Beregszászra indultunk.

Miután megérkeztünk elsőként az ottani magyar iskolába mentünk. Itt megismerhettük az iskolát, szokásaikat, oktatásukat és az ott tanító kedves tanárokat, akik körbe vezettek minket az iskolán. Az iskolalátogatás után még a városban is körül néztünk, ahol pár helyen megtapasztalhattuk, hogy milyen szegénységben élnek az ott lévők.

A programok után elindulunk az étterem fele, természetesen útközben itt is megálltunk egy-egy fényképre.

Az étterem mindenkinek tetszett, nagyon finom ételeket kaptunk és még WiFi is volt. Elmondhatom, hogy ez volt az egyik legjobb kirándulásunk. Mindebben köszönjük szépen a Rákóczi Szövetség támogatását!